

Anonimizált változat

Fordítás

C-236/24 – 1

C-236/24. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2024. március 29.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Raad van State (Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. március 26.

Felülvizsgálatot kérelmező felek:

Provincie Oost-Vlaanderen

Sogent

Ellenérdekű felek:

KG

WA

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
(ÁLLAMTANÁCS, KÖZIGAZGATÁSI BÍRÁSKODÁSI CSOPORT,
BELGIUM)**

HETEDIK TANÁCS

ÍTÉLET

[*omissis*] 2024. március 26.

a következő felek között folyamatban lévő ügyekben: I. [*omissis*]

II. [*omissis*]

A következő felek között folyamatban lévő ügyben: **I.**

de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN (KELET-FLANDRIA
TARTOMÁNY, BELGIUM), [omissis]

II.

SOGENT

[omissis]

kontra:

I. + II.

1. KG

2. WA

[omissis]

A felülvizsgálati kérelmek tárgya

- 1 A 2022. november 14-én és 15-én benyújtott felülvizsgálati kérelmekkel a Raad voor Vergunningsbetwistingen (engedélyezéssel kapcsolatos jogvitákban eljáró bíróság, Belgium) által az [omissis] ügyben hozott 2022. október 6-i [omissis] ítélet hatályon kívül helyezését kérik.

II. Az eljárás menete

- 2 A felülvizsgálati kérelmeket elfogadhatónak nyilvánították [omissis].

[Omissis] [az eljárással kapcsolatos információk].

A [omissis] tárgyalásra [omissis] 2024. február 22-én került sor.

[Omissis] [az eljárással kapcsolatos információk]

III. Az ügyek egyesítése

- 3 A két felülvizsgálati kérelem az engedélyezéssel kapcsolatos jogvitákban eljáró bíróság ugyanazon ítélete ellen irányul. Indokolt a két ügyet egyesíteni egymással.

IV. A tényállás

- 4 1. A II. pont szerinti ügyben felülvizsgálatot kérelmező fél a Gent város által alapított, a 2017. december 22-i Decreet „over het lokaal bestuur” (a helyi önkormányzatokról szóló rendelet) 231. cikke értelmében vett önálló önkormányzati vállalkozás. E vállalkozás környezetvédelmi engedély iránti

kérelmet nyújtott be a polgármester és a tanácsnokok Gent városi kollégiumához egy mosoda területének átalakítása iránt, és e kérelemhez csatolta a projekttel kapcsolatos környezeti hatásvizsgálat (a továbbiakban: KHV) szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzést.

2. 2020. szeptember 1-jén az önkormányzati környezetvédelmi tisztviselő elfogadhatónak és teljesnek nyilvánította a kérelmet. Megállapította, hogy nem kell jelentős környezeti hatásokkal számolni, amint az a projekttel kapcsolatos KHV szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzésből is kiténik, és hogy nem szükséges környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni. 2020. december 10-én a polgármester és a tanácsnokok kollégiuma megadta az engedélyt.

3. Az ellenérdekű felek közigazgatási panaszt nyújtottak be a környezetvédelmi engedéllyel szemben. Az I. pont szerinti ügyben felülvizsgálatot kérelmező fél 2021. június 3-án mint megalapozatlant elutasította ezt a panaszt, és helybenhagyta az engedélyt.

4. A megtámadott ítélet helyt adott az ellenérdekű felek által a 2021. június 3-i határozattal szemben indított megsemmisítés iránti keresetnek, megsemmisítette a határozatot, és megtagadta a környezetvédelmi engedélyt.

V. A két felülvizsgálati kérelem egyetlen jogalapja első részének értékelése

A jogalap ezen első részének ismertetése

- 5 A felülvizsgálatot kérelmező felek azonos jogalapot hoznak fel, amellyel az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: KHV-irányelv) 4. és 9a. cikkének, valamint a 2014. április 25-i Decreet „betreffende de omgevingsvergunning” (a környezetvédelmi engedélyről szóló rendelet) 15/1., valamint 9. és 20. cikkének megsértésére hivatkoznak.

Ez a jogalap a megtámadott ítéletben foglalt azon megállapítás ellen irányul, hogy a környezetvédelmi engedély iránti kérelmet nem a polgármester és a tanácsnokok kollégiumához kellett volna benyújtani, mivel annak elbírálására a környezetvédelmi engedélyről szóló, 2014. április 25-i rendelet 15/1. cikkének első bekezdése alapján elsőfokú közigazgatási hatóságként a tartományi tanács állandó bizottsága rendelkezik hatáskörrel. Ez a megállapítás a megtámadott ítéletben szereplő alábbi indokokon alapul:

„A felperesek kellőképpen bizonyították, hogy [a környezetvédelmi engedélyről szóló, 2014. április 25-i rendelet (a továbbiakban: OVD)] 15/1. cikkének első bekezdésében foglalt azon feltételt, hogy a projekt tekintetében környezeti hatásvizsgálati jelentést kell készíteni, és hogy e rendelkezésnek a KHV-irányelv 9a. cikkével összhangban történő értelmezése alapján nem áll fenn mentesség a jelentéskészítési kötelezettség alól, úgy kell értelmezni, hogy az akkor is alkalmazandó, ha a projekt tekintetében először a KHV szükségességére vonatkozó előszűrési

feljegyzést kell készíteni, és ezért nem állapítható meg, hogy a projekt tekintetében nyilvánvalóan nem kell környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni. A megtámadott határozat tévesen nem is foglalkozik ezzel a kérdéssel a felperesek által a közigazgatási panaszban ezzel kapcsolatban kifejtettek ellenére.

A KHV-irányelv célja, hogy a jellegüknél, méretüknél vagy elhelyezkedésüknek fogva a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projektek engedélyezése kötelező legyen, és az engedély megadása előtt e projektek esetében hatásvizsgálatot végezzenek (a KHV-irányelv 2. cikke, valamint többek között a Bíróság 2000. szeptember 19-i Linster ítélete [C-287/98], 2006. május 4-i Barker ítélete [C-290/03] és 2011. március 24-i Bizottság kontra Belgium ítélete [C-435/09]). Ezt az említett irányelv (2) preambulumbekzdése azzal a megállapítással indokolja, hogy »az Unió környezetvédelmi politikája az elővigyázatosság és a megelőzés elvén alapul, valamint azon az elven, hogy a környezeti károkat elsődlegesen a forrásuknál kell elhárítani, továbbá a 'szennyező fizet' elven [(EUMSZ 191. cikk)]«, és így »[a] környezeti hatásokat minden technikai tervezési és döntéshozatali folyamat lehető legkorábbi fázisában figyelembe kell venni«. Az érintett projekteket a KHV-irányelv 4. cikke határozza meg, amely különbséget tesz azon projektek között, amelyeket minden esetben vizsgálatnak kell alávetni az irányelv 5–10. cikkével összhangban (az irányelv I. mellékletében felsorolt projektek), és azon projektek között, amelyek tekintetében a tagállamok esetenkénti vizsgálattal vagy általuk megállapított küszöbértékek vagy szempontrendszer alapján vagy akár mindkét eljárást alkalmazva határozzák meg, hogy a projektet alá kell-e vetni ilyen vizsgálatnak (az irányelv II. mellékletében felsorolt projektek). A KHV-irányelv tehát nemcsak a környezeti hatásvizsgálati jelentés elkészítésének feladatát és – ha megállapítást nyer, hogy KHV-ra van szükség – az említett irányelv 5–10. cikkének megfelelő vizsgálatot írja elő, hanem azt a feladatot is, hogy a konkrét eset és/vagy a megállapított küszöbértékek vagy szempontrendszer alapján meg kell vizsgálni, hogy valamely projekt várhatóan jelentős hatást gyakorol-e a környezetre, és ezért kell-e KHV-t végezni (a KHV-irányelv 4. cikkének (2)–(6) bekezdése).

A KHV-irányelv 9a. cikke e tekintetben a KHV-irányelv hatékony érvényesülésének (*effet utile*) biztosítására tekintettel az összeférhetlenség elkerülésének általános elvét fogalmazza meg, amely szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok »az ezen irányelvből fakadó kötelezettségei(k)nek« tárgyilagosan, az összeférhetlenség eseteitől mentesen tegyen(ek) eleget, minek körében amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság a projektgazda is egyben, a tagállamnak az ügyintézésben hatáskörrel rendelkező szervezeten belül minimum megfelelően el kell különítenie »az ezen irányelvből következő feladatok ellátása nyomán az adott hatóságoknál keletkező, egymással összeférhetetlen« feladatokat. E cikk szövegéből kitűnik, hogy annak célja a hatáskörrel rendelkező hatóság(ok)

tárgyilagosságának biztosítása, valamint az összeférhetetlenségnek a KHV-irányelvből következő »valamennyi feladat« és így főszabály szerint többek között az olyan előszűrés elvégzésére vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatos feladatok esetében történő elkerülése, amelynek keretében megvizsgálják, hogy a projekt várhatóan jelentős hatást gyakorol-e a környezetre, és hogy kell-e annak tekintetében környezeti hatásvizsgálatot végezni. A KHV-irányelv 9a. cikkének általános célját megerősíti az e cikket a KHV-irányelvbe beillesztő 2014/52/EU irányelv (25) preambulumbekzdése, amelynek értelmében: »Biztosítani kell azt, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok tárgyilagosan járjanak el«, és »[a]z összeférhetetlenségeket többek között a hatáskörrel rendelkező hatóság és a projektgazda funkcionális elkülönítésével lehet elkerülni«, minek körében »[a]mennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság egyben a projektgazda is, a tagállamnak az ügyintézésben hatáskörrel rendelkező szervezeten belül minimum megfelelően el kell különítenie a 2011/92/EU irányelv követelményeinek teljesítése nyomán [helyesen: a 2011/95/EU irányelvből következő feladatok ellátása nyomán] az adott hatóságoknál keletkező, egymással összeférhetetlen feladatokat«. E preambulumbekzdésben megint a KHV-irányelvből következő »feladatokról« van szó, anélkül, hogy a preambulumbekzdés e tekintetben különbséget tenne a minden esetben KHV alá vetendő projektek és azon projektek között, amelyek tekintetében a tagállamok esetenkénti vizsgálattal és/vagy megállapított küszöbértékek vagy szempontrendszer alapján határozhatják meg, hogy kell-e KHV-t végezni. Az a tény, hogy a KHV-irányelv 9a. cikkét ezen irányelvnek a KHV-t szabályozó 5–10. cikkébe illesztették be, nem csorbítja ezt az általános célt. Ezzel összefüggésben ezenfelül a 2014/52/EU irányelv (41) preambulumbekzdésére is lehet hivatkozni, amely szerint »ezen irányelv célj[a]«, hogy »a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmé[t biztosítsa] a projektek környezeti hatásvizsgálatára vonatkozó minimumkövetelmények megállapításával«.

A KHV-irányelvet Flandriában az 1995. április 5-i Decreet houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (az általános környezetpolitikai rendelkezések megállapításáról szóló rendelet; a továbbiakban: DABM) (IV. címe) ültette át. Az említett IV. cím (III. fejezete) szerint »a tervezett projekteket az e fejezetben meghatározott esetekben környezeti hatásvizsgálatnak kell alávetni, mielőtt a projekt tárgyát képező engedélyköteles tevékenységre engedélyt lehetne adni« (a DABM 4.3.1. cikke), minek körében a »környezeti hatásvizsgálat« fogalma »az[t] az eljárás[t jelenti], amely adott esetben egy tervezett intézkedésre vonatkozó környezeti hatásvizsgálati jelentés elkészítéséhez és engedélyezéséhez, valamint adott esetben e jelentésnek az adott intézkedésre vonatkozó döntéshozatali folyamatban segédeszközként történő felhasználásához vezet« (a DABM 4.1.1. cikke 1. §-ának 1° pontja). Ebben az összefüggésben a flamand kormány a DABM II. mellékletében foglalt szempontok alapján a projektek különböző kategóriáit határozza meg, nevezetesen »a projektek azon kategóriáit, amelyek tekintetében e fejezetnek megfelelően környezeti

hatásvizsgálati jelentést kell készíteni«, »a projektek 1. §-ban említettektől eltérő azon kategóriáit, amelyek tekintetében e fejezetnek megfelelően környezeti hatásvizsgálati jelentést vagy a jelentéskészítési kötelezettség alóli mentesítés iránti indokolt kérelmet kell készíteni«, valamint »a projektek 1. és 2. §-ban említettektől eltérő azon kategóriáit, amelyek tekintetében e fejezetnek megfelelően környezeti hatásvizsgálati jelentést vagy a KHV szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzést kell készíteni« (a DABM 4.3.2. cikkének 1., 2. és 2bis. §-a). E tekintetben a DABM előírja, hogy »a 4.3.2. cikk 2bis. §-ában említett azon esetekben, amelyekben a KHV szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzés elkészítésére került sor, az engedély iránti kérelem elfogadhatóságáról és teljességéről döntő hatóság dönt arról, hogy kell-e készíteni környezeti hatásvizsgálati jelentést[, mégpedig] az engedély iránti kérelem elfogadhatóságára és teljességére vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában és keretében«, minek körében »a kezdeményező a 4.3.2. cikk 2. §-ában említett esetekben a jelentéskészítési kötelezettség alóli mentesítés iránti indokolt kérelmet nyújthat be a hatósághoz« (a DABM 4.3.3. cikkének 2. és 3. §-a).

A KHV szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzés egy olyan (indokolással ellátott) dokumentum, amely megállapítja, hogy a tervezett projekt várhatóan jelentős hatást gyakorol-e az emberre és a környezetre (a Project-MER-besluit [a KHV alá vetendő projektek kategóriáinak meghatározásáról szóló flamand kormányhatározat] 1. cikkének 5° pontja). E dokumentumnak lehetővé kell tennie a mindenkor közigazgatási hatóság számára, hogy a DABM II. mellékletében meghatározott szempontok alapján megalapozottan ítélje meg, hogy a kérelem milyen mértékben gyakorolna jelentős hatást az emberre és a környezetre, és hogy e tekintetben kell-e készíteni környezeti hatásvizsgálati jelentést. A hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóságnak az előszűrési határozat meghozatalakor kifejezetten a DABM II. mellékletében foglalt szempontok alapján kell megvizsgálnia a kérelmet, minek körében a határozatból kellőképpen ki kell tűnniük azon döntés indokainak, hogy jelentős környezeti hatásokkal kell számolni (illetve hogy nem kell ilyen hatásokkal számolni), és hogy környezeti hatásvizsgálati jelentést kell készíteni (illetve hogy nem kell ilyen jelentést készíteni) (a 2015. november 27-i Besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van het OVD [az OVD végrehajtásáról szóló flamand kormányhatározat] 66. cikkének második bekezdése). Ebből következik, hogy a projektek lehetséges jelentős környezeti hatásaik szempontjából történő előszűrése alapján dönthető el, hogy kell-e környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni, és az ezért azon eljárás részét képezi, »amely adott esetben egy tervezett intézkedésre vonatkozó környezeti hatásvizsgálati jelentés elkészítéséhez és engedélyezéséhez [...] vezet«. Ha tehát az előszűrési eljárás mint a »KHV« feladata vagy része keretében összeférhetlenség merül fel, mivel a hatáskörrel rendelkező hatóság a projektgazda is egyben, ez hatással lehet azon kérdés végleges értékelésére, hogy kell-e végezni KHV-t. E megfontolásokra tekintettel a KHV-irányelv

9a. cikkében foglalt, az összeférhetlenség elkerülésére vonatkozó rendelkezés alkalmazása nem korlátozható azokra a projektekre, amelyeket ezen irányelv 4. cikkének megfelelően – a mentesítés fenntartása mellett – »közvetlenül« KHV alá kell vetni (a DABM 4.3.2. cikkének 1. és 2. §-a), mivel az említett rendelkezés hatálya az előszűrési kötelezettség alá tartozó projektekre (a DABM 4.3.2. cikkének 2bis. §-a) is kiterjed. Az ilyen előszűrési kötelezettség alá tartozó projektek esetében az azokra vonatkozó kérelem benyújtásának időpontjában nem lehet százszázalékos bizonyossággal kijelenteni, hogy nem kell környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni, mivel először részletesen meg kell vizsgálni és értékelni kell a KHV szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzést. Ezt a feladatot is, amely szintén a KHV-irányelvből következik, olyan hatóságnak kell tudnia ellátni, amely annak »tárgyilagosan, az összeférhetlenség eseteitől mentesen [tud eleget tenni]«. Az előszűrési kötelezettség alá tartozó projektek tehát az OVD 15/1. cikke első bekezdésének a KHV-irányelv 9a. cikkével összhangban történő értelmezése alapján szintén az utóbbi rendelkezés hatálya alá tartoznak, és azokat főszabály szerint a tartományi tanács állandó bizottságához mint elsőfokú közigazgatási hatósághoz kell benyújtani, és azokat e bizottságnak kell megvizsgálnia, ha a polgármester és a tanácsnokok kollégiuma a kezdeményező és a projekt kérelmezője. Az a körülmény, hogy ez ellentmond az OVD 15/1. cikkéhez kapcsolódó előkészítő anyagoknak, nem zárja ki ezt, mivel a valamely irányelv átültetését szolgáló rendelet előkészítése során tett megfontolások nem élveznek elsőbbséget az irányelv rendelkezéseivel szemben, amelyeket tiszteletben kell tartaniuk a tagállamoknak.

Az a megállapítás, hogy az előszűrési kötelezettség alá tartozó projektek esetében az önkormányzati környezetvédelmi tisztviselő feladata, hogy megvizsgálja a KHV szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzést, és az alapján döntsön arról, hogy kell-e a projekt tekintetében környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni, »ha a kérelmet maga a hatáskörrel rendelkező hatóság nyújtja be« (az OVD 20. cikkének második bekezdése), nem vezethet más következtetésre a KHV-irányelv 9a. cikkének az összeférhetlenség elkerülésére vonatkozó rendelkezése fényében. Az elsőfokú közigazgatási engedélyezési eljárás szervezetén belül nem kerül tehát sor kellőképpen »megfelelően [a KHV-irányelvből] következő feladatok ellátása nyomán az adott hatóságoknál keletkező, egymással összeférhetetlen feladatok [elkülönítésére]«, és így nem biztosított, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok az ezen irányelvből fakadó kötelezettségeiknek tárgyilagosan, az összeférhetlenség eseteitől mentesen tegyenek eleget, ahogyan ezt a KHV-irányelv 9a. cikke megköveteli. Amint az a Bíróság ítélezési gyakorlatából (a C-474/10. sz. ügyben hozott ítéletből) kitűnik, a »megfelelő elkülönítéshez« tényleges önállóságnak kell fennállnia, ami azt jelenti, hogy a KHV-irányelvből következő feladatokkal megbízott hatóság »saját adminisztratív és személyi erőforrásokkal rendelkezik, és így képes [a rá] ruházott feladatkör betöltésére«, és különösen arra, hogy »objektív« véleményt adjon »az azon hatóság által

[kérelmezett projektről], amelyhez tartozik«. Bár az önkormányzati környezetvédelmi tisztviselő az OVD alapján »függetlenül és semlegesén« látja el feladatait, és »azok ellátása miatt semmilyen hátrány nem érheti« (az OVD 9. cikkének 2. §-a), nem nyilvánvaló, hogy ez a tisztviselő kellő »tényleges önállóságot« élvez, valamint saját adminisztratív vagy személyi erőforrásokkal rendelkezik, amikor az önkormányzatnak a KHV szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzését vizsgálja, és az alapján dönt arról, hogy kell-e környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni. Az önkormányzati környezetvédelmi tisztviselőt ugyanis az önkormányzat nevezi ki képviselőtestületi határozattal saját alkalmazottai vagy egy településközi együttműködési szervezet alkalmazottai közül (az OVD 9. cikkének 2. §-a), míg feladatait legfeljebb tizenkét hónapig az önkormányzat jegyzője is elláthatja akár ideiglenesen is, ha az önkormányzaton vagy a településközi együttműködési szervezeten belül nem áll rendelkezésre környezetvédelmi tisztviselő (az OVD 9. cikkének 3. §-a). E szempontból ez a tisztviselő ésszerűen nem dönthet »objektíven« arról, hogy egy (gyakorlatilag) az önkormányzat által kérelmezett projekt környezeti hatásvizsgálati kötelezettség alá tartozik-e vagy sem, különösen mivel e tisztviselőnek »a szakmai etikai jogoknak és kötelezettségeknek« megfelelően alkalmazottként »lojálisan és megfelelően« kell ellátnia feladatait, és ennek során az önkormányzat feladatainak és céljainak megvalósításáért kell dolgoznia (a helyi önkormányzatokról szóló, 2017. december 22-i rendelet 188. cikke). E szempontok ellenére a polgármester és a tanácsnokok genti kollégiuma az elsőfokú közigazgatási hatóságként 2020. december 10-én hozott engedélyező határozatában ezen túlmenően ténylegesen (ismét) arról döntött a környezetvédelmi tisztviselőnek a KHV szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzéssel kapcsolatos 2020. december 4-i állásfoglalásának elfogadása révén, hogy kell-e saját magának környezeti hatásvizsgálati jelentést készítenie.

[...]

A fenti megfontolásokra tekintettel a felperesek kellőképpen bizonyították, hogy a szóban forgó kérelem elbírálására az OVD 15/1. cikkének első bekezdése alapján elsőfokú közigazgatási hatóságként a tartományi tanács állandó bizottsága rendelkezett hatáskörrel, mivel a kérelem olyan önkormányzati projektre vonatkozik, amelynek esetében a genti polgármester és a tanácsnokok kollégiuma a kezdeményező és a (tényleges társ)kérelmező, és nem állapítható meg, hogy a projekt tekintetében nyilvánvalóan nem kell környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni.”

- 6 A felülvizsgálatot kérelmező felek a jogalap első részével arra hivatkoznak, hogy a környezetvédelmi engedélyről szóló, 2014. április 25-i rendelet 15/1. cikke szerint a polgármester és a tanácsnokok kollégiuma nem bírálhatja el a saját kérelmét, ha „a projekt tekintetében környezeti hatásvizsgálati jelentést kell készíteni, és nem áll fenn mentesség a jelentéskészítési kötelezettség alól”. E rendelkezésből egyértelműen kitűnik, hogy a tartományi tanács állandó bizottsága

csak akkor rendelkezhet hatáskörrel, ha a szóban forgó projekt tekintetében környezeti hatásvizsgálati jelentést kell készíteni, és hogy e bizottság következképpen nem rendelkezhet hatáskörrel, ha a projekt csupán előszürési kötelezettség alá tartozik. Ezt az említett rendelkezéssel kapcsolatos parlamenti előkészítő anyagok is megerősítik.

Annak megállapítása révén, hogy az előszürési kötelezettség alá tartozó projektek a KHV-irányelv 9a. cikkének hatálya alá tartoznak, és az ebből levont azon következtetés révén, hogy a környezetvédelmi engedélyről szóló, [2014.] április 25-i rendelet 15/1. cikkét ilyen értelemben kell értelmezni, a megtámadott ítélet *contra legem* értelmezte ezt a rendelkezést.

A megtámadott ítélet ezért sérti a környezetvédelmi engedélyről szóló, 2014. április 25-i rendelet 15/1. cikkét.

- 7 A felülvizsgálatot kérelmező felek azt kérték, hogy az eljáró bíróság előzetes döntéshozatal céljából legalább egy, a KHV-irányelv 9a. cikkének értelmezésére és hatályára vonatkozó kérdést terjessen a Bíróság elé.

Értékelés

- 8 A környezetvédelmi engedélyről szóló, 2014. április 25-i rendelet 15/1. cikkének első bekezdése értelmében:

„Az olyan projekt vagy projektmódosítás engedélyezése iránti kérelem megvizsgálása és elbírálása, amelynek tekintetében a 15. cikk alapján a polgármester és a tanácsnokok kollégiuma rendelkezne hatáskörrel, a tartományi tanács állandó bizottságának hatáskörébe tartozik a következő két feltétel teljesülése esetén:

1° a projekt tekintetében környezeti hatásvizsgálati jelentést kell készíteni, és nem áll fenn mentesség a jelentéskészítési kötelezettség alól;

2° a polgármester és a tanácsnokok kollégiuma a kezdeményező és a projekt kérelmezője.”

E rendelkezés elfogadására a KHV-irányelv 9a. cikkében foglalt, az úgynevezett összeférhetetlenség elkerülésére vonatkozó szabályozás átültetésére tekintettel került sor. E cikk a következőképpen szól:

„A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok az ezen irányelvből fakadó kötelezettségei(k)nek tárgyilagosan, az összeférhetetlenség eseteitől mentesen tegyen(ek) eleget. Amennyiben az illetékes [helyesen: a hatáskörrel rendelkező] hatóság a projektgazda is egyben, a tagállamnak az ügyintézésben illetékes [helyesen: hatáskörrel rendelkező] szervezetten belül minimum megfelelően el kell különítenie az ezen irányelvből következő feladatok ellátása nyomán az adott hatóságoknál keletkező, egymással összeférhetetlen feladatokat.”

- 9 A környezetvédelmi engedélyről szóló, [2014.] április 25-i rendelet fent említett 15/1. cikkének első bekezdéséből következik, hogy a tartományi tanács állandó bizottsága csak akkor vizsgálja meg a polgármester és a tanácsnokok kollégiumának engedélyezés iránti kérelmét e kollégium helyett, ha már a kérelem benyújtásának időpontjában bizonyos, hogy a projekt a KHV-jelentés készítésére vonatkozó kötelezettség alá tartozik.

Ha a jogszabályi rendelkezések alapján a projekt tekintetében csak a KHV szükségességére vonatkozó előszürési feljegyzést kell készíteni, a kérelem benyújtásának időpontjában nem bizonyos, hogy kell-e KHV-jelentést készíteni. Az engedély iránti kérelem elfogadhatóságáról és teljességéről döntő hatóság dönthet arról, hogy a projektet a környezeti hatásvizsgálati jelentés készítésére vonatkozó kötelezettség alá veti (az általános környezetpolitikai rendelkezések megállapításáról szóló, 1995. április 5-i rendelet 4.3.3. cikkének 2. §-a).

A polgármester és a tanácsnokok kollégiumának egy olyan projekt engedélyezése iránti kérelmét tehát, amelynek tekintetében csak a KHV szükségességére vonatkozó előszürési jelentést kell készíteni, e kollégiumhoz kell benyújtani, minek körében ezt követően az önkormányzati környezetvédelmi tisztviselő dönt arról, hogy kell-e a projekt tekintetében környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni ([a környezetvédelmi engedélyről szóló, 2014. április 25-i rendelet] 20. cikk[e]). Ha az önkormányzati környezetvédelmi tisztviselő úgy dönt, hogy környezeti hatásvizsgálati jelentést kell készíteni, akkor a kérelem a törvény erejénél fogva hiányosnak minősül, az engedélyezési eljárást pedig fel kell függeszteni (a [környezetvédelmi engedélyről szóló, 2014. április 25-i rendelet] 21. cikk[ének] második bekezdése). Ha az önkormányzati környezetvédelmi tisztviselő véleménye szerint nem kell környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni, akkor elsőfokú közigazgatási hatóságként a polgármester és a tanácsnokok kollégiuma bírálja el az engedély iránti kérelmet.

A környezetvédelmi engedélyről szóló 2014. április 25-i rendelet 15/1. cikkével kapcsolatos parlamenti előkészítő anyagok megerősítik a jogalkotó azon szándékát, hogy „nem kívánja alkalmazni a [KHV-irányelv] 9a. cikkében foglalt, az összeférhetetlenség elkerülésére vonatkozó rendelkezést az olyan projektek engedélyezésére irányuló eljárásban, amelyeket a KHV szükségességére vonatkozó előszürésnek kell alávetni”. [omissis]

A megtámadott ítélet, amelyben megállapítást nyer, hogy az olyan projekt engedélyezése iránti kérelmet, amelynek kezdeményezője a polgármester és a tanácsnokok kollégiuma, és amelynek tekintetében csak a KHV szükségességére vonatkozó előszürési feljegyzést kell készíteni, nem e kollégiumhoz, hanem a tartományi tanács állandó bizottságához kell benyújtani, sérti tehát a környezetvédelmi engedélyről szóló, 2014. április 25-i rendelet 15/1. cikkének első bekezdését.

- 10 Ezt nem befolyásolja az a lehetséges körülmény, hogy a KHV-irányelv 9a. cikke megakadályozhatja, hogy az önkormányzati környezetvédelmi tisztviselő döntsön

arról, hogy kell-e környezeti hatásvizsgálati jelentést készíteni az olyan önkormányzati projektek tekintetében, amelyek esetében csak a KHV szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzést kell készíteni. Ebből kiindulva úgy kellene tekinteni, hogy a KHV-irányelv imént említett 9a. cikkét nem ültették át megfelelően a flamand régióban, mivel nem létezik olyan szabályozás, amely megfelelően elkülönítené az e rendelkezés értelmében egymással összeférhetetlen feladatokat.

A környezetvédelmi engedélyről szóló, [2014.] április 25-i rendelet fent említett 15/1. cikke az irányelvvel összhangban álló értelmezés ürügyén sem értelmezhető egyértelmű szövegével és céljával ellentétesen. E rendelkezés nem értelmezhető úgy sem, hogy az egymással összeférhetetlen helyzetek megfelelő elkülönítését, amelyet e rendelkezés arra az esetre ír elő, ha KHV-jelentést kell készíteni, ki kell terjeszteni arra az esetre, ha csak a KHV-jelentés szükségességére vonatkozó előszűrési feljegyzést kell készíteni.

Tekintettel azonban a KHV-irányelv fent említett 9a. cikkének közvetlen hatályára, e rendelkezés, amennyiben a flamand régióban nem megfelelően ültetik át, a megtámadott ítélet jogalapjaként szolgálhat a hibás indokolás helyett, és így a felülvizsgálatot kérelmező felek jogalapja első részének nem adható hely e feltételezés elfogadása esetén.

- 11 A KHV-irányelv 9a. cikkének hatályától függ, hogy e rendelkezést megfelelően ültették-e át. Különösen az a kérdés merül fel, hogy annak értékelése tekintetében is elő kell-e írni az e rendelkezésben említett „megfelelő elkülönítést”, hogy azokat az előszűrési kötelezettség alá tartozó projekteket, amelyekre a KHV-irányelv 4. cikkének (2) bekezdése vonatkozik, a környezeti hatásvizsgálati jelentés készítésére vonatkozó kötelezettség alá kell-e vetni.

Ezzel kapcsolatban indokolt előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjeszteni az Európai Unió Bírósága elé.

VÉGZÉS

1. Az eljáró bíróság egyesíti az [omissis] ügyeket.
2. Az eljáró bíróság a következő kérdést terjeszti előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé:

„Úgy kell-e értelmezni az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a 2014. április 16-i 2014/52/EU irányelvvel beillesztett 9a. cikkét, hogy azokban az esetekben, amelyekben a hatáskörrel rendelkező hatóság a projektgazda is egyben, az ezen irányelvből következő feladatok ellátása nyomán az adott hatóságoknál keletkező, egymással összeférhetetlen feladatokat azon kérdés értékelése esetében is megfelelően el kell különíteni, hogy az

ezen irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett projektek az ezen irányelv 5–10. cikkében előírt vizsgálat alá tartoznak-e?”

3. [omissis] [záróformulák és aláírások]

MUNKADOKUMENTUM